

ส่วนการลงทุนภายในประเทศต่อGDP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ในขณะที่อัตราส่วนการลงทุนจากต่างประเทศต่อGDPไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อแยกประเภทการลงทุนต่างประเทศเป็นการลงทุนโดยตรง หนี้ต่างประเทศภาคเอกชนและหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาล พบว่าอัตราส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อGDPจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่อัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนต่อGDPจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับอัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาลต่อGDPและอัตราการเจริญเติบโตของแรงงาน จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

เนื่องจากการลงทุนภายในประเทศสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นๆ เช่น อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราการเปลี่ยนแปลงการขยายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่ำของธนาคารพาณิชย์และอัตราเงินเฟ้อ จึงใช้วิธี TSLS เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ที่แท้จริงของการลงทุนภายในประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนการลงทุนภายในประเทศต่อGDP และอัตราส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อGDP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ในขณะที่อัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนต่อGDP อัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาลต่อGDP และอัตราการเจริญเติบโตของแรงงาน จะไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และจากวิธี Co-integration และ Error Correction พบว่าอัตราส่วนการลงทุนภายในประเทศต่อGDP อัตราส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อGDP และอัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนต่อGDPจะมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะที่อัตราส่วนหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาลต่อGDPและอัตราการเจริญเติบโตของแรงงาน จะไม่มีความสัมพันธ์ระยะยาวกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า เงินทุนต่างประเทศต่างชนิดกันจะให้ผลกระทบในลักษณะที่แตกต่างกัน นั่นคือการเพิ่มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น การเพิ่มหนี้ต่างประเทศภาคเอกชนทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ในขณะที่การเพิ่มหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาลจะไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นการดำเนินนโยบายของรัฐบาลจึงควรเป็นไปอย่างจำแนกประเภทนั้นคือ ในด้านการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรัฐบาลควรมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน ส่วนหนี้ต่างประเทศภาคเอกชน รัฐบาลควรมีการควบคุมเงินกู้ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของการใช้เงินกู้นั้นเพื่อมิให้เกิดปัญหาภาระหนี้ต่างประเทศมากเกินไป

Thesis Title	The Relationship between Foreign Capital and Economic Growth of Thailand	
Author	Miss Bussagone Tavonprasith	
M. Econ.	Economics	
Examining Committee :	Assistant. Prof. Dr. Sasipen Phuangsaichai	Chairman
	Assistant. Prof. Dr. Satiean Sriboonruang	Member
	Assistant. Prof. Prontip Tianteerawit	Member

Abstract

There are two objectives of this study. First is to investigate the characteristics and trend of foreign capital inflow in Thailand. Second is to determine the impact of foreign capital inflow in form of Direct Foreign Investment (DFI), Private Foreign Debt (PFD), and Government Foreign Debt (GFD) on the economic growth of Thailand.

Neoclassical growth model was applied by using the technological process of growth via the production function. Time-series data were used covering a period of 21 years from 1975 to 1995. The impact of foreign investment on economic growth was determined by three methods; Ordinary Least Square (OLS) for single equation model, Two-stage Least Square (TSLS) for simultaneous equation model, and Co-integration and Error Correction for determining the long run relationship.

The result shows that the economic growth process of Thailand need a lot of investment but because of the insufficient of domestic saving, the country used a lot of foreign capital. Mostly foreign capital are in the form of direct investment, private debt and government debt. Direct foreign investment and private foreign debt tends to increase over time while government foreign debt does not which depends on the government policy.

The results of the impact of foreign investment on economic growth are as follows. By using OLS, the rate of economic growth (G_t) was positively related to the domestic investment-GDP ratio at 0.10 level of significance. Meanwhile the foreign investment-GDP ratio did not

show any significant impact on G_y . When foreign capital was classified into direct foreign investment (DFI), private foreign debt (PFD), and government foreign debt (GFD), the economic growth was positively related to direct foreign investment-GDP ratio at 0.05 level of significance but negatively related to private foreign debt-GDP ratio at 0.05 level of significance. The government foreign debt-GDP ratio and the growth of labor force (G_L) did not show any significant impact on G_y .

Two-stage Least Square (TSLS) was used since domestic investment could be explained by many factors such as the change in GDP, the change in the volume of real credit, the minimum loan rate and the inflation rate. The results showed that G_y was positively related with the domestic investment-GDP ratio and with direct foreign investment-GDP ratio at 0.10 level of significance. The private foreign debt-GDP ratio, government foreign debt-GDP ratio and G_L did not show any significant impact on G_y . By using Co-integration and Error Correction method, there exist the long run relationship of the domestic investment-GDP ratio, direct foreign investment-GDP ratio and private foreign debt-GDP ratio on G_y , while government foreign debt-GDP ratio and G_L did not show any significant impact on G_y .

In conclusion, each category of foreign capital inflow has different impact on the economic growth. An increase in direct foreign investment tends to increase economic growth, an increase in private foreign debt tends to retard economic growth while government foreign debt has no impact on economic growth. Policy implication should be directed to each category of foreign investment. Supporting and subsidizing policies should be used to increase direct foreign investment while controlling both quantity and quality of debt should be used for private foreign debt to prevent from the debt burden.